

El futuro era mentira

Ricardo Padín

Text que acompanya el vídeo

El principal problema que limita la nostra percepció de les línies temporals és precisament el caràcter lineal que li atorguem. La seva existència depèn només d'una tensió narrativa entre un punt a i un punt b. El marge de maniobra en aquests casos és molt limitat: passat i futur només representen què tan a prop del bressol o de la tomba ens trobem, fins a quin punt es troba desgastada la il·lusió per a seguir alimentant la història en la que caminem.

I si hi afegíssim una nova coordenada? Una coordenada que sempre ha estat i estarà present, una força subtil que brilla només quan les tensions s'afluixen? I si quan deixem d'anar allà on ens porta la vista és quan experimentem des de la perspectiva correcta? I si el relat que sorgeix quan tots els relats callen fos la veritable línia narrativa? I si totes les històries en les que vivim fossin només una cunya introduïda enmig d'una actuació de fons més subtil?

Les històries són codi, energies que ens polaritzen el cos, ens omplen d'il·lusions i ens carreguen la matèria de radiació. L'altre dia escoltava en un vídeo de youtube a Sean Carroll, doctor en física quàntica, comentant que a cada instant amb total impredecibilitat per als càlculs científics una partícula radioactiva podia decaure i expulsar la seva energia, dissolent-se i reconnectant amb l'Univers o bé mantenir-se carregada com una partícula diferenciada. I que, de fet, les dues coses succeïen alhora en plans diferents, i així l'Univers ramificava en realitats paral·leles.

La història del vídeo tracta del d'un escarabat piloter encarregat amb la missió de transportar una llavor còsmica caiguda més enllà de la gran fractura Espai-Temporal del Principi de Tot. El pobre escarabatet haurà de travessar mil·lennis d'allò que els humans anomenen la Història buscant un terreny adient per a replantar la seva llavor, en un tros de terra allunyat del rebombori dels humans. La llavor que porta conté la fórmula de la cicatriçació de la fractura del E-T i la reconexió dels dos plans arrancats l'un de l'altre amb dolor. Fins quan haurà de caminar el nostre pobre escarabatet?

I sí, aquesta és una altra història de les que diuen que només a través de l'Amor ens salvarem de la foscor.